

Mitä nainen voi tehdä?

Osa1: Pohdintoja naisten palveluksista Srila Prabhupadan Hare Krishna -liikkeessä.

Visakha Dasi

Kirjoittanut: Visakha Dasi

Fotomakrografia: Art and Techniques (as Jean Papert)

Our Most Dear Friend: Bhagavad-gita for Children Bhagavad-gita: A Photographic Essay, a visual guide to the world's greatest spiritual dialog

Bhagavad-gita: A Summary Study

Harmony and the Bhagavad-gita: Lessons from a Life-Changing Move to the Wilderness

Five Years, Eleven Months and a Lifetime of Unexpected Love, a memoir

Omistettu Hänen Jumalaiselle armolleen A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupadalle ja hänen seuraajilleen, anteliaalle sieluille, jotka ikuisesti yrittävät herättää jumaluutta sisimmässämme.

Sisältö

Johdanto

1. Mitä pyhät kirjoituksemme sanovat naisista ja heidän työstään Krishna-tietoisuudessa?
2. Mitä seva-mahdollisuuksia Prabhupada tarjosi naisille Krishna-liikkeessä?
 - A. Arkoja aiheita
 - B. Luokittelua
 - C. Daiva varnasrama
 - D. Mitä tarkoittaa suojeleminen?
 - E. Voin ja tulen periaate
3. Johtopäätös ja jatkopohdintaa

Kiitokset

Kirjailijasta

Johdanto

Varhain vuonna 2018 *Pandava Sena* -niminen dynaaminen bhaktajärjestö Englannissa pyysi minulta esitelmää naisista Srila Prabhupadan Hare Krishna -liikkeessä. Totta puhuakseni se ei ollut mielialiheeni, mutta yhteistyön hengessä lupauduin ja aloitin tutkimukseni. Aiheen ympärille kertynyt kireys juontaa juurensa varhaiselta 1970-luvulta. Siitä on keskusteltu ja kirjoitettu kuin suurestakin huolenaiheesta siitä lähtien, ja niin tehdään vielä tänäkin päivänä.

Srila Prabhupada jätti meille voimakkaan ja varsin kattavan perinnön, ja Vaishnavit hänen liikkeessään ovat olennainen osa kokonaisuutta. Voisimmekin kysyä, miksi vielä viidenkymmenen vuoden jälkeen selvittelemme tätä perustavanlaatuista kulttuurista näkökulmaa? No, useat tekijät vaikuttavat aiheen ympärillä pyörivään erimielisyyteen:

- Miesten/naisten psyykkiset taipumukset: miehillä on monesti tapana tuntea itsensä naisia erinomaisemmiksi, kun taas naiset usein mukautuvat miesten tahtoon.
- Kun tulimme Srila Prabhupadan liikkeeseen, toimme mukamme erilaisia kulttuurisia, yhteiskunnallisia, perheperinteisiin liittyviä ja henkilökohtaisia odotuksia siitä, mitä miehet ja naiset voivat tai eivät voi tehdä, ja miten heidän pitäisi tai ei pitäisi toimia.
- Ymmärryksemme Srila Prabhupadan naiseen liittyvistä kannanotoista, käytännön esimerkeistä ja asenteista eroaa huikeasti.
- Saatamme erehtyä pitämään menneisyydessä esiintyneitä tai nykypäivänä kohtaamiamme intialaisia tapoja ja arvoja Srila Prabhupadan edustamana Vaishnava-perinteenä.
- Seksuaalinen vetovoima miehen ja naisen välillä - me vähättelemme ja katsomme sitä sormiemme välistä, jolloin aiheutamme vain haittaa itsellemme.

Näin mutkikkaan aiheen kanssa ei ole mikään ihme, ettemme ole onnistuneet ratkaisemaan tätä kysymystä viimeisten viidenkymmenen vuoden aikana. Srila Prabhupadan liikkeen tulevaisuuden tähden on kuitenkin tärkeää, että kehitämme kypsän ymmärryksen aiheesta. Meidän on ratkaistava tämä pulma ja varmistettava, että jokainen ihminen saa kukoistaa Srila Prabhupadan liikkeessä. Tätä päämäärää silmällä pitäen tarjoamme tämän kirjasen teille rukoillen, että tekstimme on uskollista Prabhupadan opetuksille ja hengelle.

1. Mitä pyhät kirjoituksemme sanovat naisista ja heidän työstään Krishna-tietoisuudessa?

Oi Krishna, oi Vrisnin jälkeläinen, kun perheessä vallitsee uskonottomuus, tuon perheen naiset menevät piloille, ja kun naiset lankeavat, syntyy ei-toivottuja lapsia. (BG 1.40)

Tämä säe korostaa naisten siveyden tärkeyttä. Srila Prabhupada sanoo, että naiset ovat miesten innoituksen lähde ja siten voimakkaampia kuin miehet. Esimerkiksi mahtavaa Julius Caesaria hallitsi Cleopatra. *”Sellaiset voimakkaat naiset ovat ujouden kontrolloimia,” Srila Prabhupada kirjoittaa. ”Siitä syystä ujous on tärkeää naisille.” (SB 1.9.27, merkitys) Kun tämä ”säätoventtiili” löystyy, seurauksena on sekasortoa ja ei-toivottuja lapsia – heitä, jotka häiritsevät vanhempiaan ja myöhemmin mahdollisesti koko yhteiskuntaa.*

Aviomiehen palveleminen, aina suojeleminen suhtautuminen puolisoon samoin kuin tämän sukulaisiin ja ystäviin ja aviomiehen valojen noudattaminen - nämä ovat neljä periaatetta, joita siveiksi kuvailtujen naisten tulee seurata. (SB 7.11.25)

Srimad Bhagavatam kuvaa patriarkaattia - yhteiskuntajärjestelmää, jossa miehillä on valta ja heidän vaimonsa ja tyttärensä pysyttelevät sivurooleissa. Mitä naisen siveydestä ja taidosta tukea aviomiestä sitten seuraa?

Ei ainoastaan äiti Sita ollut voimallinen, vaan kuka tahansa hänen jalanjäljissään seuraava nainen voi myös tulla samalla tavoin voimalliseksi. Veeda-kirjallisuuden historiassa on tästä monia esimerkkejä. Aina kun luemme kuvauksen ihanteellisista siveistä naisista, äiti Sita mainitaan heidän joukossaan. Myös Ravanan vaimo, Mandodari, oli hyvin siveä. Draupadi kuului niin ikään viiden ylevän naisen joukkoon. Aivan kuten miehen tulee noudattaa sellaisten suuruuksien kuin Brahman ja Naradan esimerkkiä, vastaavasti naisen on kuljettava sellaisten ihanteellisten naisten kuin Sitan, Mandodarin ja Draupadin viitoittamaa tietä. Kun vaimo pysyy siveänä ja uskollisena aviomiehelleen, hän saa osakseen yliluonnollisia voimia. (SB 9.10.27, merkitys)

Naisen tuki ja uskollisuus aviomiestä kohtaan tuo naiselle suuren voiman; Sitakin kukisti demoni Ravanan kirouksellaan. Samalla tavalla Gandhari, Kunti ja Devahuti olivat maineikkaita ja voimakkaita naisia. Srila Prabhupada kirjoittaa: *”Gandhari, vaikkakin nainen, ei ole vähempi kuin Bhismadeva luonteeltaan.”* Krishna itse selkeästi sanoo, että naiset pystyvät kyllä saavuttamaan korkeimman päämäärän (BG 9.32). Srila Prabhupada vahvistaa, että *”Draupadi saavutti saman päämäärän kuin ylevöityneet aviomiehensä.”*

Vaishnavismissa pätevyys ei perustu siihen, millainen keho yksilöllä on, vaan hänen tietoisuutensa tasoon.

Kaliyan vaimot olivat itseasiassa vakavamielisiä Herra Krishnan palvelijoita. Acharyoiden mukaan he olivat usein yrittäneet taivutella aviomiestään antautumaan Herralle. Vasta sietämättömän tuskan vallassa Kaliya muisti vaimojensa neuvon ja turvautui Herraan. (SB 10.16.30, merkitys Srila Prabhupadan seuraajien mukaan)

Toisaalla Srila Visvanatha Cakravarti Thakur selittää, että Kaliyan vaimot, jotka olivat Herran suuria palvelijoita, *”olivat alkaneet inhota aviomiestään tämän demonisten tekojen vuoksi.”* He ajattelivat: *”Annetaan tämän ateistin kuolla Jumaluuden Ylimmän Persoonallisuuden toimesta. Meistä tulee leskiä ja omistaudumme Herran palvelukselle.”* Kun Krishna oli tanssinut Kaliyan pään päällä vaimot kuitenkin ymmärsivät, että Kaliya oli turvautunut mielessään Herraan ja muuttunut nöyräksi ja katuvaiseksi. Sitten he ajattelivat: *”Katsokaapas, aviomiehestämme on tulossa Vaishnava. Meidän*

täytyy yrittää suojella häntä.” Vaikka Krishna tappoi muita demoneita, Hän säästi Kaliyan. “Koska Kaliyan vaimot olivat Herran suuria palvelijoita ja uhrasivat Hänelle rakkautensa, Krishna peruutti Kaliyan loukkaukset sekä Herran palvelijaa Garudaa vastaan että Herralle erittäin rakkaita Vrindavanan asukkaita kohtaan.” (SB 10.16.64, Srila Prabhupadan seuraajien lausuma merkityksessä) Sellainen on Naga-patni Vaishnavien voima.

Krishnan leikeistä löi toinenkin esimerkki siitä, kuinka pätevyys ei liity kehoon vaan tietoisuuteen: “Koska bramiinien vaimot olivat suuria Herran palvelijoita, typerät bramiinit saivat henkistä hyötyä ja tulivat viimein järkiinsä.” (SB 10.23.38, Srila Prabhupadan seuraajien merkitys)

Huomattuaan vaimojensa puhtaan, transsendentaalisen antaumuksen Jumaluuden Ylintä Persoonallisuutta Herra Krishnaa kohtaan ja nähtyään oman antaumuksensa puutteen, bramiinit tulivat surullisiksi ja alkoivat arvostella itseään. (SB 10.23.39)

Bramiini miehet huomasivat, että heidän vaimonsa olivat kehittäneet täydellisen transsendentaalisen kiintymyksen Krishnaan eivätkä olleet enää vähääkään kiintyneitä koteihinsa, miehiinsä, lapsiinsa ja niin edespäin. Niinpä siitä päivästä lähtien aviomiehet hyväksyivät nuo naiset palvonnan arvoiksi henkisiksi opettajikseen eivätkä ajatelleet heitä enää vaimoinaan. Selkeästi pyhät kirjoitukset, kuten Krishna itsekin, ohjaavat meitä katsomaan kehollisten määritelmien yli jokaisen yksilön ytimeen - hänen bhaktiinsa.

2. Mitä seva-mahdollisuuksia Prabhupada tarjosi naisille Krishna-liikkeessä?

Prabhupada istutti kokonaisen kulttuurin yhdestä aikakaudesta ja miljööstä toiseen aikakauteen ja miljööseen. Samalla kun hän säilytti kulttuurisen sanoman eheänä, hänen piti tehdä siitä myös käytännöllistä ja houkuttelevaa nuorille ihmisille, jotka eivät olleet millään tavoin kyseiseen kulttuurin sopeutuneita. He olivat suurimmaksi osaksi kieltäneet omankin kulttuurinsa arvot ja tottuneet huumeisiin ja siveettömään elämäntapaan.

Alusta asti Srila Prabhupada kannusti oppilaitaan menemään naimisiin ja olemaan vastuuntuntoisia, vaikka se oli shokeeraavalla tavalla tuon ajan hengen vastaista. Prabhupadan seuraajat hyväksyivät hänen ohjeensa, koska he olivat vakuuttuneita, että niin tekemällä he edistyisivät henkisesti.

A. Arkoja aiheita

Ei pidä säikähtää niitä epämiellyttäviä ja kiistanalaisia lausuntoja naisista, joita toisinaan löytyy kirjoitusten säkeistä ja Srila Prabhupadan kirjoituksista. Srila Prabhupada kirjoittaa esimerkiksi näin:

Miehellä ja naisella on erilainen psykologia. Ruumiin rakenteensa mukaan mies haluaa aina olla vaimoan ylemmässä asemassa, ja ruumiinrakenteensa mukaisesti nainen on puolestaan luonnollisesti alempana kuin puolisonsa. Aviomies haluaa siis vaistomaisesti asettaa itsensä vaimonsa yläpuolelle, ja tämä seikka tulee ottaa huomioon. (SB 3.23.2, merkitys)

Kuten mainitsin jo johdannossa, miehillä ja naisilla on erilainen psykologia. Psykkisten taipumusten sivuuttaminen, halveksiminen tai ”korjaaminen” voi tehdä avioelämästä rumaa. Siksi kyseisistä lausunnoista voi olla apua – ei vain avioparin keskinäisessä suhteessa vaan myös missä tahansa

suhteessa naisen ja miehen välillä. Esimerkiksi New York Timesin artikkelin (17. syyskuuta 2017) mukaan Saksan liittokansleri Angela Merkel on vuodesta 2005 lähtien "koko uransa ajan vähätellyt sukupuolensa merkitystä: vältellyt feministiksi leimautumista ja kuin kontrastina miehelle rehvastelulle tarjonnut vaatimattomuutta, varovaisuutta ja huolellista valmistautumista." Kunnioittaen miesten ja naisten psyykkisiä eroja Merkel on onnistunut tekemään johtajuudestaan lähes läpinäkyvää, koska "hän on vaivalloisesti rakentanut konsensusta kulissien takana ja karttanut kunnian ottamista omiin nimiinsä ideoista, jotka ovat alun perin olleet hänen omiaan." Tällä tavoin naiset pärjäävät naisten dominointiin taipuvaisten miesten maailmassa.

Nainen voi opettaa ja johtaa miehiä, aivan kuten Naga-patnitkin kontrolloivat Kaliyaa ja bramiinien vaimot miehiään.

Varsinaisessa järjestelmässä aviomies on vaimonsa henkinen opettaja, mutta jos vaimo opastaa aviomiehensä [Krishna-tietoisuuden] prosessin äärelle, niin siinä tapauksessa mies hyväksyy vaimonsa henkiseksi opettajakseen. Chaitanya Mahaprabhu on sanonut, että meidän tulisi hyväksyä henkiseksi opettajaksemme kuka tahansa, jolla on todellista tietoa Krishnasta huolimatta siitä, millaiset niin kutsutut aineelliset pätevyudet hänellä on, olipa hän rikas tai köyhä, nainen tai mies, bramiini tai sudra. (Kirje Silavatile 14. Kesäkuuta 1969)

Tässä kirjeessä Srila Prabhupada vahvistaa Naga-patnien ja bramiinien vaimojen esimerkin. Meidän on tarkoitus olla yksilöllisiä, arvostaa toistemme ominaisuuksia ja välttää tuomitsemasta muita sukupuolistereotyyppioiden perusteella.

Toinen mahdollisesti varsin arkaluontoinen lausunto Srila Prabhupadan kirjoituksista:

Jokaisen on oltava naimisissa. Erityisesti jokaisen naisen on mentävä naimisiin. (CC Madhya 7.128, merkitys)

Tämä ja muut vastaavat lausunnot ovat yleistyksiä tai suosituksia, joiden tarkoituksena on antaa meille eväitä tietoiisiin päätöksiin. Määritelmällisesti yleistyksiset ovat yksittäisten tapausten perusteella tehtyjä johtopäätöksiä, eikä niitä pidä soveltaa kriittittömästi. Sen sijaan universaalit toteamukset (kuten se, että olemme henkiseluja) ovat totta kaikissa tilanteissa. Vaikka Srila Prabhupada sanoi, että kaikkien ja erityisesti naisten tulisi mennä naimisiin, hän sanoi myös:

Prabhupada: Jos joku voi olla avioitumatta, niin se on ykkösluokkaa.

Rupanuga: Naiset myös?

Prabhupada: Naiset myös. Mitä hyötyä aineellisesta aviomiehestä olisi? Tee Krishnasta aviomies itsellesi. Krishna on valmis olemaan mitä hyvänsä - rakasta Häntä aviomiehenä, rakasta Häntä poikanasi, rakasta Häntä ystävänäsi. (Huonekeskustelu, 6. heinäkuuta 1976, Washington, DC)

Prabhupada on avarakatseinen ja huomioi kaiken, hän ei ole ahdasmielinen ja kapeakatseinen. Hänen ideansa on, että tulemme Krishna-tietoisiksi, ei että meidän tulisi nimenomaan avioitua. Läpi kaikkien kirjoitustensa ja puheidensa hän jättää tilaa yksilöllisyydelle sen suhteen, kuinka voimme Krishna-tietoisuuden saavuttaa. Krishna-tietoisuus on monenkirjava, dynaaminen prosessi. Tässä toinen hänen lausunnoistaan:

Jos henkilö tulee Krishna-tietoiseksi, hän ei tarvitse aviomiestä. Hän ei tarvitse. Mies... Nainen tietää, että "Krishna on suojelijani. Miksi minun pitäisi keinotekoisesti etsiskellä isää tai...?" Ja mitä muutaman päivän suojelua isä tai poika voi antaa? Todellinen suojelija on Krishna. (Huonekeskustelu 7. tammikuuta, 1977, Bombay)

Liikkessämme on useita naisia, joilla ei ole ollut isää, aviomiestä tai poikaa suojelijana – Malati, Mukhya, Kaisori, Prasanta, Visakha Priya, muutamia mainitakseni. Jokainen näistä naisista on tuntenut olevansa turvassa ja lisäksi antanut merkittävän panoksensa Srila Prabhupadan liikkeelle. (Meidän kuitenkin tarkkaavaisesti huomioida, että niin miesten kuin naistenkaan ei ole tarkoitus pysyä sinkkuina keinotekoisesti – vain maineen ja vallan vuoksi tai siksi, että kokee olonsa turhautuneeksi. Siitä ei olisi kellekään hyötyä, ja se tekisi ihmisen onnettomaksi ja haavoittuvaiseksi.)

Yllä mainitut lainaukset on helppo ymmärtää. Katsotaanpa nyt joitain hieman haastavampia lausuntoja.

Yleensä kaikki naiset toivovat aistinautintoa. Heitä kutsutaan älyltään vähäisiksi, sillä he ovat enimmäkseen taipuvaisia aineelliseen nautiskeluun. (SB 3.23.54, merkitys)

Tämä on taas yleistys, ei universaali toteamus – sen taustalla on yksittäisiä tapauksia eikä sitä pidä käyttää harkitsemattomasti.

Prabhupada: Molemmat heistä ovat hyvin älykkäitä. Ja Nandarani on älykkäämpi kuin aviomiehensä. (nauraa) Sen tiedän.

Atreya Rishi: Minun mielestäni hänen miehensä on todella älykäs, Srila Prabhupada.

Prabhupada: Ai, Dayananda.

Atreya Rishi: Niin.

Prabhupada: Hän on älykäs, mutta Nandarani on silti älykkäämpi. (nauraa) Minä tiedän sen. Molemmat heistä ovat älykkäitä, mutta tämä tyttö näyttää olevan älykkäämpi. (Huonekeskustelu, 16. Heinäkuuta, 1976, New York)

Ymmärtääksemme “naiset ovat vähemmän älykkäitä” lausunnon meidän täytyy ajatella mitä “älykkyys” tarkoittaa tässä tai muissa yhteyksissä. Sanskritinkielessä on useita ”älykkyyttä” tarkoittavia sanoja. Yksi niistä on *buddhi*, joka viittaa kykyyn analysoida, arvioida ja erotella. Toinen on *medha*. Bhagavad Gitan kymmenennessä luvussa Krishna listaa *medhan* seitsemän feminiinisen ominaisuuden joukkoon. *Medha* tarkoittaa mielen tarmokkuutta, viisautta ja harkitsevaisuutta. Prabhupadan merkityksestä Bhagavad Gita 10.34:stä: *”Ihmistä sanotaan älykkääksi (medha), kun hän paitsi lukee monia eri asioita käsitteleviä teoksia myös ymmärtää lukemansa ja soveltaa sitä tarpeen tullen käytäntöön.”* Nämä ovat siis laajoja käsitteitä - *buddhi*: analyyttinen älykkyys; *medha*: ravitseva, käytännön arkijärki.

Herra on niin lempeä, että Hän suosii muitakin kuin suuria filosofejia, sillä Hän tuntee ihmisten tarkoitusperän vilpittömyyden. Tästä syystä naiset yleensä osallistuvat suurin joukoin kaikenlaisiin uskonnollisiin tilaisuuksiin. Kaikissa maissa ja kaikissa uskonnollisissa ryhmissä naiset ovat kiinnostuneempia uskonnosta kuin miehet. (SB 1.8.20 merkitys)

Joka tapauksessa sekä miehillä että naisilla on *buddhi* ja *medha* -tyyppistä älykkyyttä; kyse on vain näiden erilaisista määräsuhteista. Meidän täytyy välttää johtopäätöksiin hyppäämistä sen perusteella, millainen fyysinen keho ihmisellä tai ihmisryhmällä sattuu olemaan älykkyytensä yllä.

Krishna-tietoisuudessa kaunista on se, että sen avulla näemme kehon ja psyykkisten erillaisuuksien yli henkiseen todellisuuteen. Kun tulemme Herran palvelijoiksi, ylitämme kaikki aineelliset määritelmät. Siitä syystä Krishna-tietoisuus voi yhdistää kaikki ihmiset huolimatta heidän uskonnostaan, etnisestä taustastaan, kansalaisuudestaan, iästään tai sukupuolestaan. Hare Krishna -liikkeen pitäisi toimia tasa-arvon etulinjassa. Maailmamme tarvitsee sitä kipeästi.

Jatketaan siihen, mitä monet pitävät todella raskaana lausuntona:

Älä koskaan usko naiseen tai poliitikkoon. (Chanakya Pandit, Srila Prabhupadan lainaus)

Yamuna Devi Dasi kommentoi: "Olin läsnä neljässä tilanteessa, joissa Srila Prabhupada toisti Chanakyan sanonnan "Älä koskaan luota naiseen tai poliitikkoon." Jokaisella kerralla Srila Prabhupada katsoi minua suoraan silmiin nähdäkseen reaktioni. Viimeisessä tapauksessa Bombayssa 1973 hän hän lainasi tuota sanontaa ja nauroi sydämensä pohjasta pienen miesjoukon edessä. Sitten hän sanoi: "Mitä mieltä sinä olet, Yamuna?" Vastasin välittömästi: "Tietenkin se on totta, Srila Prabhupada." Tämän jälkeen hän vakavoitui, katsoi minuun suurella tunteella ja sanoi: "Mutta sinä et ole nainen; sinä olet Vaishnava."

Srila Prabhupadan johdonmukainen tavoite on auttaa meitä ylittämään kaikki aineelliset määritelmät. Hän haluaa nähdä meidän edistyvän henkisesti.

Naisia, sudria ja vaisyoja pidetään vähempiälyisinä, mutta jos ihminen on tietoinen Krishnasta, hän on kaikkein älykkäin... Vaikka Kunti oli nainen, hän oli myös bhakta. Hän ei ollut mikään tavallinen vähemmän älykäs nainen vaan kaikkein älykkäin, sillä hän tunnusti Krishnan Jumaluuden Ylimmäksi Persoonallisuudeksi. (Kuningatar Kuntin Opetukset, kpl 3)

Mikään aineellinen pätevyys ei voi tyydyttää Jumaluuden Ylintä Persoonallisuutta, Krishnaa, mutta Hän on tyytyväinen ja meidän pyrkimyksistämme tulee menestyksekkäitä yksinkertaisesti kehittämällä antaumuksellista palvelua Häntä kohtaan. Niinpä Krishnan näkökulmasta katsottuna me olemme ehdollistuneita ja langenneita, kunnes kohoamme henkiseen tietoisuuteen. Siitä näkökulmasta henkisyys on taipuvaiset ihmiset ovat älykkäämpiä kuin ne, jotka eivät sillä tasolla ole. Mutta henkisellä tasolla kaikki ovat tasavertaisia. Krishna ei syrji.

B. Luokittelua

Srila Prabhupada ei ollut sellainen lämpöinen ja pörröinen guru, joka tarjoaa houkuttelevia kliseitä Valosta, Voimasta tai Energiasta. Eikä Krishna ole sellainen Jumala. Pikemminkin Krishna ja Hänen palvelijansa käyttävät vahvoja sanoja kuvatessaan materialisteja: "*Herra Sri Krishna voi vapauttaa meidät kaikesta pahasta, mutta koirien, sikojen, kamelien ja aasien kaltaiset ihmiset ylistävät niitä, jotka eivät milloinkaan kuuntele kertomuksia Hänen yliaistillisista leikeistään.*" (SB 2.3.19)

Ihmisyryhmien jäsentäminen palvelee meitä monin tavoin: 1) ymmärrämme omaa ehdollistunutta ahdinkoamme; 2) alamme ylittää ehdollistumiamme puhdistautumisen kautta; ja 3) saamme viitteitä siitä, missä olemme Krishnan kaikenkattavalla aineellisella "kartalla" ja kuinka voimme edistyä kohti toivomaamme päämäärää.

Kaikki aineellisessa maailmassa ovat jossain Krishnan "kartalla" ja jokainen paikka tuolla kartalla tarjoaa ehdollistuneille sieluille etuja ja tappioita. Esimerkkinä pyhät kirjoitukset kertovat meille, että ennen kuin voimme ylittää aineellisen luonnon laadut meidän tulee ensin saavuttaa hyvyyden taso. Hyvyyden luonnonlaadussa oleminen on eduksi – olennaista itseasiassa. Tuolla tasolla toimivat voivat kuitenkin jämähtää aineellisesti mukavaan, rauhanomaiseen elämäänsä ja siksi vähät välittää henkisestä elämästä tai yrittää vapautua elämän ja kuoleman kiertokulusta. Tämä on hyvyyden luonnonlaadun synkeä varjopuoli.

Sri Krishnan ja Srila Prahupadan opetusten mukaan kaikilla on aineellisista määritelmistään huolimatta potentiaalia saavuttaa korkein henkinen asema eli tulla puhtaaksi Jumalan palvelijaksi. Aidot Vaishnavat ovat kaikkien määritelmien ja luokittelujen yläpuolella ja kaikkein puhtaimman taso saavutettuaan he näkevät kaikki muutkin määritelmien ja luokittelujen yläpuolella. Sellaisen henkilön seura on ilahduttavaa. Kuten Srila Prabhupada sanoi naispuolisista seuraajistaan: "Nämä naiset eivät ole tavallisia naisia. He ovat saarnaajia. He ovat Vaishnavia. Heidän seurassaan muistakin tulee Vaishnavia." (Aamukävely, 27. Maaliskuuta 1974, Bombayssa)

Meidän missiomme on nähdä sarve sukhino bhavantu: kaikki onnellisina. Me emme halua nähdä sellaista, että käyttäisimme muita hyväksi tullaksemme onnellisiksi. Ei. Me haluamme nähdä kaikki onnellisina, mutta he eivät tiedä kuinka tulla onnellisiksi. Siitä syystä yritämme levittää tätä Krishna-tietoisuus liikettä, että kaikki tulisivat onnellisiksi. (Hääluento, 4. joulukuuta, 1973, Los Angeles)

Krishna-tietoisuus tarkoittaa sen mahdollistamista, että kaikki bhaktat pysyvät innokkaina ja päättäväisinä ja saavat kasvaa täyteen potentiaaliinsa. Srila Prabhupada tarjosi meille sellaiset mahdollisuudet, ja meidän pitää hänen seuraajinaan tarjota sama vuorostamme muille.

YouTubessa on suosittelemamme kymmenen minuutin video, Srila Prabhupada's Shower of Mercy, joka löytyy seuraavasta linkistä: <https://www.youtube.com/watch?v=43laBxnTMNQ>

C. Daiva varnasrama

Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur halusi kuitenkin saattaa jälleen voimaan daiva-varnasraman. Daiva-varnasramassa sosiaalista asemaa ei voida tunnustaa syntymäoikeuden mukaisesti, koska Bhagavad Gitassa sanotaan, että määräävät näkökohdat ovat guna ja karma, ihmisen ominaisuudet ja työ. Juuri tätä daiva-varnasramaa tulee vakiinnuttaa kaikkialla maailmassa jatkamaan täydellistä Krsna-tietoisuusyhteisöä. Järjettömistä arvostelijoista tämä saattaa olla hämmästyttävää, mutta se on yksi Krsna-tietoisuuden yhteisön toiminnoista. (SB 5.1.24, merkitys)

Yhteisössämme hyväksymme palveluksia kykyjemme ja toimintatapojemme, emme syntymäoikeuden perusteella. Jos tällaista suorasukaista, yksinkertaista periaatetta sovellettaisiin laajemminkin, se voisi auttaa ratkaisemaan nykyiset kansainväliset rasistiset ja seksistiset kriisit. Se voisi myös rohkaista ihmisiä tekemään niitä asioita, jotka heille parhaiten sopivat huolimatta siitä, millaisessa kehossa he asustavat. He rohkaistuisivat katsomaan kehonsa tuolle puolen ja ymmärtäisivät olevansa henkisiä olentoja. Srila Prabhupadan Hare Krishna -liikkeen pitäisi toimia esikuvana näissä periaatteissa, jotka Herra Krishna on Itse antanut Bhagavad Gitassa (4.13).

Naisia varten on olemassa kaikenlaisia vivahteita yllä kuvaillun, ominaisuuksia ja toimintatapoja koskevan periaatteen suhteen:

Rva Wax: Voisiko nainen olla tempelipresidentti?

Prabhupada: Kyllä, miksi ei?

Rva Wax: Ilo kuulla.

Prabhupada: Mutta koska naiset ovat vähemmän älykkäitä, heidän pitäisi tukeutua erinomaiseen isäänsä, erinomaiseen aviomieheensä ja erinomaiseen poikaansa. Silloin nainenkin on erinomainen. Se on velvoite. Naisen pitäisi olla riippuvainen lapsuudessaan ykkösluokkaisesta isästään, nuoruudessaan ykkösluokkaisesta aviomiehestään ja vanhuudessaan ykkösluokkaisesta pojastaan.

Nainen ei ole koskaan itsenäinen. Jos hänestä tulee itsenäinen, hänen elämänsä ei ole kovin hyvää. Hänen täytyy myöntyä olemaan riippuvainen erinomaisesta isästään, aviomiehestään ja pojastaan – kolme vaihetta. (Huonekeskustelu, 5. heinäkuuta, 1975, Chicago)

Erinomainen mies on suoraselkäinen, kiltti, rohkea, sitoutunut hengellisyyteen ja luonteeltaan kypsä. Hän on eheyden, kiltteyden, rohkeuden, henkisen omistautumisen ja kypsyyden mies. Se, että naiset voivat olla temppelepresidenttejä mutta pysyttelevät samalla riippuvaisina sellaisista miehistä, voi vaikuttaa ristiriitaiselta, mutta Srila Prabhupada ei näe sitä niin. Hänen sanoistaan käy ilmi, että naisten pitäisi saada suojaa ja mahdollisuus tehdä heille soveltuva palvelusta. Naisten suojeleminen ei tarkoita heidän vaientamistaan tai sitä, että heitä kiellettäisiin laulamasta, hallinnoimasta tai johtamasta. Seuraavaksi tarkastelemmekin suojelemista tarkemmin.

D. Mitä tarkoittaa suojeleminen?

Suojeleminen, niin kuin kaikki muukin Krishna-tietoisuudessa, on tarkoitettu auttamaan henkisessä edistymisessä.

Mitä suojeleminen tarkoittaa? Ideasi suojelemisesta on hyvin rajallinen. Haluat olla suojeltuna muutaman vuoden, mutta Krishnan suojassa olet alati suojeltuna. Tyaktva deham punar janma naiti. Et saa enää aineellista kehoa. Se on todellista suojelemista. (Aamu kävely 19. Syyskuuta, 1972, Los Angeles)

Puhuessaan perinteisestä intialaisesta kulttuurista Prabhupada selittää, mitä suojeleminen viime kädessä tarkoittaa: *rakhe krishna mare ke mare krishna rakhe ke* – “Sitä henkilöä, jonka Krishna haluaa pelastaa, kukaan ei voi tappaa; ja sen henkilön, jonka Krishna haluaa tappaa, kukaan ei voi suojella.” Kuten Prabhupada sanoi tuossa huonekeskustelussa (7. tammikuuta, 1977), mitäpä isä, aviomies tai poika voisi tehdä? Lopulta vain Krishna on suojelijamme.

Naisten pitää olla suojeltuja ja on liikkeemme johtajien velvollisuus katsoa, että tätä ohjetta noudatetaan. (Kirje Satsvarupalle, 10. Helmikuuta, 1973)

Emme voi vähätellä naisten tarvetta suojelukselle. #MeToo -liike on todistanut, että joskus jotkut miehet eivät hallitse itseään ja ovat niin kelvottomia, että ottavat naisen pakolla. Naiset tarvitsevat suojaa sellaisilta miehiltä, ja tehokkain keinomme siihen on antaa naisille mahdollisuus palvella Krishnaa vilpittömien bhaktojen seurassa. Kun naiset sellaisessa ympäristössä käyttävät lahjojaan ja taipumuksiaan Krishnan antaumukselliseen palveluun, heidän omistautumisensa tarjoaa heille toisenkin suojelun muodon.

Naisten pitäisi olla aina suojeltuja. Se on... Suojelu ei tarkoita piittaamattomuutta. Ei. Suojelu tarkoittaa, että hänelle (miehelle tai naiselle) tarjotaan kaikki mahdollisuudet. Sitä on suojelu. (Luento, SB. 3.28.18, 27. Lokakuuta, 1975, Nairobi)

Viime kädessä suojelu tarkoittaa sitä, että siirretään psyykkiset, mentaaliset ja emotionaaliset esteet toisen ihmisen henkisen edistymisen tieltä; että mahdollistamme ja rohkaisemme lähimmäisemme antaumuksellista elämää, minkä muodon hänen palveluksensa sitten ottaakaan.

Srila Prabhupada suojeli naisia seuraavin tavoin:

- kouluttamalla heitä heidän todellisesta identiteetistään henkiseluina

- sitouttamalla heidät antaumukselliseen palvelemiseen eli prosessiin, jonka myötä he voivat saavuttaa vapautuksen syntymän ja kuoleman kiertokulusta. Tämä on lopullista suojelua.
- kun tarjolla oli vain rajallisesti aineellisia mukavuuksia tai välineitä, hän varmistti, että jokainen sai oman osansa oikeudenmukaisesti. Esimerkiksi Intiassa Prabhupada piti huolen siitä, että hänen naispuoliset oppilaansa saivat kunnollisen kuljetuksen, prasadaa ja säällisen nukkumapaikan.

Kypsytön mies voi tuntea olonsa uhatuksi, kun nainen saa äänensä kuuluviin, hänellä on älykkyyttä, ideoita tai mitä tahansa valtaa. Sellainen mies voi suojelun nimissä tehdä väkivaltaa lannistamalla, halventamalla tai estämällä naisen antaumuksellisen palvelun. Suojeleminen ei tarkoita toisen työn kieltämistä sen perusteella, mihin kehoon hän on sattunut syntymään. Se olisi sortamista ja alistamista ja aiheuttaisi ainoastaan kärsimystä. Sen sijaan suojeleminen tarkoittaa turvallisen paikan tarjoamista, jotta suojeltu ihminen voi rauhassa tehdä työtään ja palvelustaan.

Usein kyvykkäitä naisia, jotka haluavat palvella Hare Krishna -liikkeessä, ei kannusteta tekemään niin. Liikkeemme on köyhempi menetettyään kaiken tuon lahjakkuuden.

Naiset ovat yksi niistä viidestä ryhmästä, joiden perinteisessä veedisessä yhteiskunnassa katsotaan tarvitsevan suojelua. Sellainen suojeleminen tarkoittaa arvostamista: suojelemme sitä, minkä tiedämme olevan arvokasta.

Kunniakkaina aikoina ennen Kalin aikakauden alkua suojeltiin sekä bramiineja, lehmiä, naisia, lapsia että vanhuksia asiaankuuluvalla tavalla. (SB 1.8.5, merkitys)

1. Bramiineja suojelemalla ylläpidetään varna- ja asrama-järjestelmää, joka on kaikkein tieteellisin henkisen elämän saavuttamiseen tähtäävä kulttuuri.
2. Lehmiä suojelemalla saadaan kaikkein ihmeellisintä ravintoa, nimittäin maitoa, joka ylläpitää aivojen hienojakoisia osia.
3. Naisia suojelemalla yhteiskunnassa säilytetään siveys, ja jos naiset ovat siveitä, heille syntyy hyviä, tyyniä ja rauhaa rakastavia sekä elämässään edistyviä lapsia.
4. Lapsia suojelemalla ihmisolennoille annetaan paras mahdollisuus valmistautua aineellisista siteistä vapautumiseen elämänsä aikana.
5. Vanhuksia suojelemalla ihmisolennoille annetaan paras mahdollisuus valmistautua parempaan elämään kuolemansa jälkeen.

Lapsesta on huolehdittava. Se on hyvä. Samalla tavalla myös naisesta. Kun myös kaltaisestamme vanhasta miehestä, minusta pidetään aina huolta... Sitä on sivistys. Sitä on ihmisyhteiskunta. (Luento, SB. 1.8.51, 13. Toukokuuta, 1973, Los Angeles)

Tässä Srila Prabhupada nimeää itsensä esimerkkinä suojelua tarvitsevasta henkilöstä. On selvää, että vaikka toinen on suojeltu, se ei tarkoita sitä, etteikö hän pystyisi täysin hyödyntämään taipumuksiaan Krishnan palveluksessa. Ei ole niin, etteivät naiset voisi puhua tai laulaa tai hallinnoida tai johtaa tai tehdä mitä tahansa muuta palvelusta mihin heillä on luontaista taipumusta vain sen takia, että he tarvitsevat suojaa. Samoin vanhusten suojeleminen ei rajoittanut aktiviteetteja, joita Srila Prabhupada pystyi suorittamaan.

Prabhupada: Jos nainen on täydellinen Krishna tietoisuudessa... kuten Jahnava-devi, Herra Nityanandan vaimo, hän on acharya. Hän oli acharya. Hän hallitsi koko Vaishnava-yhteisöä.

Atreya Rshi: Herra Nityananda?

Prabhupada: Vaimo. Jahnava-devi. Hän hallitsi koko Gaudiya Vaisnava yhteisöä.

Atreya Rshi: Onko sinulla viittauksia tähän missään kirjoissasi, Srila Prabhupada?

Prabhupada: En usko. Mutta on olemassa monia acharyoita. Ehkäpä olen saattanut jossain mainita. Ei ole niin, ettei nainen voisi olla acharya. Yleisesti ottaen heistä ei tule. Todella erityistapauksissa. Mutta Jahnava-devi oli hyväksytty sellaiseksi, mutta hän ei julistanut sitä. (Huonekeskustelu, 29. Kesäkuuta, 1972, San Diego)

Vaishnavat haluavat toisten loistavan huolimatta siitä, millaisessa kehossa nuo henkilöt ovat. He ovat siitä syystä innokkaita tunnistamaan, kannustamaan ja mahdollistamaan erinomaisuutta toisissa bhaktoissa. Niinpä daiva varnasramassa teemme palvelusta, johon olemme pätevyityneet, huolimatta kehostamme. Ja meitä rohkaistaan tekemään palvelusta. Sen sijaan, että Vaishnavamiehet kokisivat olonsa Krishnan palvelusta tekevien naisten uhkaamiksi, he ovat ylpeitä naisista ja siitä, mitä nämä pystyvät saamaan aikaan.

Jokainen voi rohkaistua – ja rohkeutta se saattaa vaatiakin - näkemään Vaishnavit kokonaisina ihmisinä ja tukemaan heitä kaikessa, mitä he voivat Krishnan hyväksi tehdä. Tämä on elintärkeä osa Srila Prabhupadan opetuksia ja esimerkkiä.

Professor O'Connell: Onko mahdollista, Swamiji, että naisesta tulee guru oppilasketjussa?

Prabhupada: Kyllä. Jahnava-devi oli – Nityanandan vaimo. Hänestä tuli. Jos hän pystyy saavuttamaan korkeimman täydellistymän, niin miksi hänen ei olisi mahdollista tulla guruksi? Mutta kovin moni ei. Itseasiassa henkilö, joka on saavuttanut täydellistymän voi tulla guruksi. Mutta olipa ihminen nainen tai mies, niin jollei hän ole saavuttanut täydellistymää... yei krsna-tattva-vetti, sei guru haya. Gurun pätevyys on se, että hänen täytyy olla täydellisen tietoinen Krishna-tieteestä. Siinä tapauksessa sekä mies että nainen voi olla guru. Yei krsna-tattva-vetti, sei guru haya. Onko aineellisessa maailmassamme mitään esteitä sille, että naisista voisi tulla professoreja? Jos hän on pätevä, hänestä voi tulla professori. Mitä väärää siinä on? Hänen pitää olla pätevä. Se on oikea asema. Joten samalla tavalla, jos nainen ymmärtää Krishna-tietoisuutta täydellisesti, hänestä voi tulla guru. (Haastattelu, 18. kesäkuuta, 1976, Toronto)

Prabhupada antoi naispuolisille seuraajilleen vastuullisia palveluksia pujari-osaston johdossa ja pujareina, saarnaajina ja kirjojen levittäjinä, taideyksikön johtajina ja taiteilijoina, rehtoreina ja opettajina, oikolukijoina ja muuna BBT:n henkilökuntana, keittiöpäällikköinä ja kokkeina sekä lukuisilla muilla alueilla. Hän perusteli nimityksensä pätevyyden pohjalta, ei sukupuolen. Tamal Krishna Goswami kirjoittaa teoksessaan *A Living Theology of Krishna Bhakti*: "Naisten monipuolisen työpanoksen lisäksi Prabhupada antoi heille tunnustusta liikkeensä menestyksestä. Hän pohti, ettei monikaan mies olisi ilman heidän vetovoimaista läsnäoloaan jäänyt liikkeeseen."

Jos emme seuraa daiva varnasramaa, meillä on ainoastaan kastijärjestelmä. Keinotekoinen järjestelmä, joka pakottaa ihmiset muotteihin syntymän perusteella – muottiin, johon he eivät välttämättä edes sovi.

Ajatele topiaaria. Topiaari on pensas, joka on leikattu tiettyyn muotoon. Kun katsomme topiaaria, emme näe kasvin alkuperäistä muotoa vaan sen, joka sille on määrätty. Topiaarit voivat olla visuaalisesti viihdyttäviä, mutta kun sama "leikkaus" tehdään ihmisille ja heidät pakotetaan toimimaan itselleen keinotekoisilla tavoilla, johtaa se kärsimykseen. Ihmisen estäminen palvelemasta Krishnaa omien henkilökohtaisten taipumustensa mukaisesti on eräänlaista väkivaltaa. Kukaan ei voita – eivät ne joita tämä koskee, ei Hare Krishna -yhteisö eikä Krishna tietoisuuden edistäminen. Se on häviö-häviö-häviö -skenaario.

Voimaannuttaminen on tällaisen pakotetun topiaari-metodin vastakohta. Voimaannuttaminen tarkoittaa kykyjen tunnistamista, kannustamista ja mahdollistamista. Se on myös sellaisten puitteiden luomista, joissa voi työskennellä vahvempana ja itsevarmempana. Voimaannuttaminen tarkoittaa siis muiden ihmisten ominaisuuksien huomioimista, niihin luottamista ja tuoreiden haasteiden tarjoamista. Srila Prabhupadan sanoin:

Johtajamme saavat olla huolellisia, etteivät tapa innokkaan palvelemisen henkeä, joka on yksilöllinen ja spontaani ja vapaaehtoinen. Heidän tulisi aina pyrkiä luomaan bhaktoille tuoreiden haasteiden ilmapiiri, jonka jokainen yksimielisen innokkaasti nousisi kohtaamaan. Se on johtamisen taidetta: houkutella esiin spontaani, rakastava henki, jonka avulla uhrataan hieman energiaa Krishnalle. (Kirje Karandharalle, 22.joulukuuta, 1972)

Vallan vieminen tarkoittaa sitä, että keskitytään ensisijaisesti ja liikaa toisten työskentelyn ulkoiisiin puitteisiin huomioimatta heidän potentiaaliaan. Vallan vieminen tunnetaan myös nimikkeillä seksismi, rasismi, byrokratia. Hare Krishna -liikkeen sisällä ei ole mitään rajaa sille, mitä voimme tehdä, jos yhteisönä voimaannutamme jäsenemme.

Kun kirjojen levitys oli täydessä vauhdissaan 1970-luvulla, useat ansioituneet kirjojen levittäjät halusivat kouluttaa muita bhaktoja myymään tehokkaammin. He selittivät ehdotuksensa Prabhupadalle – kuinka he kertoisivat bhaktoille, miten ihmiset piti pysäyttää, mitä kertoa kirjoista, mitä sanoa lahjoituksista niihin liittyen. Prabhupada vastasi: “Opettakaa vain yksinkertaisesti bhaktoja olemaan vilpittömiä. Sitten Krishna heidän sydämessään innostaa heitä sanomaan oikeat asiat. Jokainen on oma neronsa.”

Srila Prabhupada odotti suuruutta meiltä kaikilta. Ja suuruus herää, kun meitä kannatetaan.

Suurilla henkilöillä on yleensä lähellään joku, joka olettaa heidän olevan parempia kuin heillä oli aikomuksena olla. (Pyhä Gregorius Suuri)

Odotukset ovat voimallisia. On osoitettu, että opettajien odotukset oppilaita kohtaan vaikuttavat oppilaiden käytökseen ja suoriutuksiin voimakkaasti. Srila Prabhupada antoi meille seuraajilleen vastuuta. Hän luotti meihin ja odotti meidän suoriutuvan suurista asioista hänen puolestaan. Kuten hän kirjoittaa Srimad Bhagavatamin 3.9.30 merkityksessä: “Meidän on mahdotonta edes kuvitella, miten suurta armoa Herra osoittaa sellaiselle henkilölle, joka täyttää hänelle uskotun vastuullisen tehtävän. Hänen armonsä voidaan kuitenkin saavuttaa harjoittamalla kieltäymystä ja olemalla kestäviä Hänen antaumuksellisessa palvelemisessaan.”

Korkeat odotukset itseämme ja ympärillämme olevia henkilöitä kohtaan voivat johdattaa meidät saavuttamaan jotain sellaista, mihin muuten emme kykenisi. Meidän kaikkien pitää odottaa paljon toisiltamme – ja sitten auttaa toinen toisiamme elämään noiden odotusten mukaisesti. Srila Prabhupada kirjoitti Himavatille 20.12.1969:

Olen erityisen ylpeä siitä, kuinka perheelliset oppilaani saarnaavat Herra Chaitanyan sanomaa. Tämä on uusi juttu Sankirtan-liikkeen historiassa. Intiassa kaikki acharyat ja heidän myöhemmät seuraajansa toimivat ainoastaan miesten puolesta. Heidän vaimonsa olivat kotona, koska se on vanhojen aikojen systeemi, ettei naisten tarvitse liikkua ulkona. Mutta Bhagavad Gitasta ymmärrämme kuitenkin, että naiset ovat myös tasa-arvoisesti päteviä Krishna tietoisuus -liikkeessä. Pyydän siis, että jatkaisitte näitä lähetystehtäviä ja todistaisitte käytännössä, ettei Krishna-tietoisuuden saarnaamiseen ole mitään esteitä kenellekään.

Tekeekö Srila Prabhupada tässä ja muualla väliaikaisia myönnytyksiä langenneille länsimaisille naisoppilailleen? Tekikö ja sanoiko hän asioita rauhoittelakseen meitä, odottaen meidän

tulevaisuudessa asettavan naisille perinteisemmät intialaiset roolit? Sen sijaan että spekuloisimme tällä tavalla omien ideoidemme, kulttuurimme – tai adoptoidun kulttuurimme – pohjalta, haluamme yksinkertaisesti seurata, mitä Srila Prabhupada itse kirjoitti, opetti ja harjoitti. Me uskomme, että ISKCONin pitäisi tehdä samoin: seurata Srila Prabhupadan suoria opetuksia eikä uudelleen tulkita tai arvailla, että hän itseasiassa tarkoittikin jotain aivan muuta.

Onnistuaksemme tässä tarpeellisessa, virkistävässä ja paljon tarvitussa muutoksessa, joka koskee Srila Prabhupadan liikkeen Vaishnavien mahdollisuuksia, voimme lähestyä aihetta hänen tavallaan – toisin sanoen henkisistä lähtökohdista. Silloin Srila Prabhupadan liike ja sen naiset voivat kukoistaa, niin kuin heidän on tarkoituskin.

E. Voin ja tulen periaate

Aineellinen luomus on keskittynyt miesten ja naisten väliseen viehätykseen. Tämä mutkistaa sukupuolten välistä dynamiikkaa ja on jotain sellaista, mistä kaikkien tulee olla tietoisia ja huolellisia. Muuten sekasorto hallitsee sekä yksilöitä että yhteiskuntaa laajemminkin. Niin miesten kuin naisten pitäisi varoa, etteivät he yritä houkutellessa toisiaan asujensa, käytöksensä tai sanojensa avulla. Jokaisen bhaktan pitäisi olla varovainen tämän suhteen.

pumsah striya mithuni-bhavam etam

tayor mitho hridaya-granthim ahuh

Miehen ja naisen välinen viehtymys on aineellisen olemassaolon peruseriaate. (SB 5.5.8)

Valitettavasti nykykulttuurissa niin miesten kuin naistenkin sallitaan viehättyä toisiinsa aivan elämänsä alusta alkaen, ja tämän vuoksi he ovat täysin kykenemättömiä kohoamaan itseoivalluksen tasolle. He eivät tiedä, että ilman itseoivallusta he kärsivät suurimman menetyksen ihmisen elämän muodossa... Nuoruus kohtaa hyvin pian loppunsa. Se, joka tuhlaa elämänsä vain tekemällä syntejä nuoruudessa, pettyy ja herää harhakuvitelmista välittömästi lyhyen nuoruusajan päätyttyä. (SB 4.27.4-5, merkitys)

Prabhupada ja pyhät kirjoitukset antavat monia varoituksia tämän suhteen. Krishna-tietoinen kulttuuri pyrkii minimoimaan sukupuolten välisen vetoa. Aikaisemmin (ensimmäisessä osassa) mainitsin naisten ujouden tärkeyden. Tämä ujous ei tarkoita sitä, että naisia estettäisiin tekemään palvelusta tai tuomaan mielipiteensä julki vaan että he toimisivat mielekkäästi ollessaan miesten kanssa tekemisissä.

Vahva seksuaalinen halu jatkuu niin kauan kuin olemme aineellisessa olemassaolossa, koska seksi on kaikkien aineellisten mielihalujen keskipiste. (Srila Prabhupadan keskustelu Arthur Schopenhauerin filosofiasta)

Seksuaalinen viehätys on vakava kysymys, jonka sivuutamme tai otamme kevyesti oman turvallisuutemme uhalla. *”Tämä on tärkeä seikka, sillä naisen psykologia on sellainen, että kun hän tarjoaa sydämensä miehelle ensimmäistä kertaa, hänen on hyvin vaikea ottaa sitä takaisin.”* (SB 3.22.15, merkitys) Siksi nuoria naisia, joilla on löyhiä suhteita, sattuu kovasti. Lukuun ottamatta omaa puolisoamme, meitä neuvotaan välttämään intiimeitä suhteita kenenkään kanssa.

Toisinaan Krishna-tietoisuus -liikettämme arvostellaan siitä, että miehet ja naiset ovat yhdessä, mutta Krsna-tietoisuus on tarkoitettu jokaiselle. Ei ole merkitystä sillä, onko ihminen mies vai nainen.

Herra Krsna sanoo itse: striyo vaisyas tatha sudras te 'pi yanti param gatim – olipa ihminen sitten nainen, sudra tai vaisya, puhumattakaan sitten bramiinista tai ksatriyasta, jokainen on kelvollinen palaamaan kotiin, takaisin Jumaluuteen, mikäli hän noudattaa tarkasti henkisen opettajan ja sastran ohjeita. Pyydämme siksi kaikkia Krsna-tietoisuus -liikkeen jäseniä – niin miehiä kuin naisiakin – olemaan viehättymättä fyysisiin piirteisiin ja viehättymään sen sijaan yksinomaan Krsnasta. Silloin kaikki järjestyy. Muutoin on olemassa vaara. (SB 6.18.41, merkitys)

Prabhupada pyytää meitä olemaan vakavissamme Krishna tietoisuuden suhteen, pitämään Krishna ja henkinen opettaja aina keskiössä. Kun keskitymme miellyttämään heitä, koemme tasapainon ja itsehallinnan tunteen; silloin elämästämme tulee kaunista. Muutoin, sekasorto.

Herrani, tiedän että nuoria tyttöjä viehättävät nuoret pojat, ja nuoria poikia nuoret tytöt. Minä rukoilen lootusjalkojesi juuressa, että mieleni viehättyisi Sinusta samalla välittömällä tavalla. (Padma Purana)

3. Johtopäätös ja jatkopohdintaa

Huolimatta tämän aiheen mutkikkuudesta siihen on vankka, yksinkertainen ratkaisu: Ole persoonallinen. Arvosta jokaista yksilöä juuri sellaisena kuin hän on, sukupuolesta riippumatta. Srila Prabhupada näytti toistuvasti hyvää esimerkkiä tämän periaatteen suhteen läpi koko sen ajan, jonka vietti kanssamme. Aivan kuten hän näki jokaisen henkisesti samanarvoisena ja antoi jokaiselle samanlaisen mahdollisuuden osallistua liikkeensä toimintaan yksilöllisten kykyjen ja taipumusten mukaisesti, niin myös me voimme tehdä. Kuten hän rohkaisi kaikkia, niin mekin voimme tehdä.

Tämän päivän maailmassa on polttava tarve tällaiselle terävälle henkisellem näkemykselle, visiolle joka resonoi Krishnan opetusten kanssa, joka on viehättävää ja luonnollista. Sen käyttöönotto olisi valtava apu maailmalle. Sen vaikutuksesta näkisimme ulkoisten määritelmien tuolle puolen ja herättäisimme eloon jokaisen ihmisen oman nerouden.

Srila Prabhupada oli rohkaisemisen mestari. Hän vaati joskus Yamunaa johtamaan kirtanaa, Himavatia puhumaan, Kausalyaa lausumaan Isopanisadia. Kuten hän kirjoitti Satsvarupa Dasalle kirjeessään: "Rohkaise heitä enemmän ja enemmän." Se, jota on rohkaistu, voi siirtää vuoria.

Jokaisen on annettava palvella Herraa parhaan kykynsä mukaan, ja jokaisen on arvostettava toisten tekemää palvelusta. Tällä tavoin toimitaan Vaikunthassa. Koska jokainen on palvelija, jokainen on samalla tasolla, ja hänen sallitaan palvella Herraa oman kykynsä mukaan. (SB 7.5.12, merkitys)

Ollaan rehellisiä Srila Prabhupadan perinnölle. Kannustetaan ja löydetään vahvuus toinen toisistamme. Emme edistä feminismiä, edistämme Krishna-tietoisuutta. Emme myöskään halua naisten muuttuvan miesten kaltaisiksi; haluamme heidän lahjakkuutensa ja hyvien ominaisuuksiensa tulevan esiin ja saavan arvostusta.

Se on Krishnan järjestely, että kaikilla on erilaisia vahvuuksia. Kun teemme töitä yhdessä, löydämme yhteyden monimuotoisuudessa. Kun osallistamme kaikki ihmiset Krishnan palvelukseen emmekä syrji heitä heidän kehojensa perusteella, kaikki hyötyvät, lähetystyömme kehittyy ja Hare Krishna -liike tulee tunnetuksi järjestönä, jossa jokainen yksilö saa kukoistaa täydellisesti.

Jos emme kaikesta huolimatta saavuta ymmärrystä yhtäläisistä mahdollisuuksista, päädymme vieraannuttamaan jäsenemme. He eivät enää luota johtajiinsa. Liikkeemme heikentyy ja kokee eräänlaisen universaalien ikävystymisen. Elämän Krishna-tietoisuudessa on tarkoitus olla innostava seikkailu, mutta järkyttävää vauriota saadaan aikaan, jos yksikin henkilö tai ryhmä ihmisiä tuntee

olevansa vähemmän, jos heitä syrjitään heidän kehonsa perusteella. Jotta Hare Krishna -liike olisi elinvoimainen ja viehättävä, naisten täytyy olla täysin tervetulleita siihen kaiken sen kanssa, mitä heillä on tarjottavanaan.

Sri Chaitanya, Radhan ja Krishnan yhdistelmä ja tämän riitaisen ja tekopyhän aikakauden avatar, ilmentää sekä analyyttisiä että emotionaalisia periaatteita. Hän puhuu filosofiaa Sarvabhauma Bhattacharyan kanssa ja muina aikoina, hukkuessaan Radhan ja Krishnan rakkauteen, Hän tuntee voimakasta ikävää Krishnaan niin paljon, että pyörtyy Krishnan nimen kuullessaan tai tanssii ilman estoja.

Henkilökohtaisessa elämässä ja liikkeessämme laajemminkin tarvitsemme sekä älyllisyyttä että rakkaudellisuutta. Tällä elintärkeällä alueella – tarpeessamme saada jokaisen bhaktan panos tasavertaisesti esiin – Srila Prabhupadan liikkeen täysi voima odottaa vielä syntyään.

Kiitokset

Sydämelliset kiitokset tuesta ja ehdotuksista:

Rambhoru Devi Dasi, Jagarini Devi Dasi, Kosa Rupa Devi Dasi, Radha Devi Dasi, Radha-priya Devi Dasi, Sadhana Allen, Nityatrpta Devi Dasi, Lalita-priya Devi Dasi, Charana Renu Devi Dasi, Shyamala Kishori Devi Dasi, Balai Devi Dasi, Rukmini Devi Dasi, Krsnanandini Devi Dasi, Gopimata Devi Dasi, Malati Devi Dasi, Krishnarupa Devi Dasi, Naga-patni Devi Dasi, Sraddhanjali Devi Dasi, Visakha-priya Devi Dasi, Ananda Vrindavan Devi Dasi, and Kaisori Devi Dasi.

Kirjoittajasta

Visakha Dasi on ollut Srila Prabhupadan oppilas vuodesta 1971. Yhtenä Srila Prabhupadan virallisista valokuvaajista Visakha matkusti hänen kanssaan USAssa, Kanadassa, Euroopassa ja Intiassa. Hän on kirjoittanut useita artikkeleja Back to Godhead -lehteen, sekä viisi kirjaa. Visakha myös avustaa miestään, Yadubara Dasaa, filmituotannossa – viimeisin oli yhdeksänkymmenen minuutin palkittu dokumentti, *Hare Krishna! the Mantra, the Movement, and the Swami who started it all*, joka on käännetty kahdellekymmenelle neljälle kielelle ja esitetty teattereissa ympäri maailman.

Visakhan kotisivut: OurSpiritualJourney.com